

være et Formuegode af ofte meget tvivlsom Værdi. Det vilde imidlertid vistnok være en altfor rigoristisk Bestemmelse helt at forbyde et Selskab at opføre det Vederlag, der er givet for en Forretnings Afstaaelse, som et af Selskabets Aktiver. Derimod kan det med Rimelighed forlanges, at dette ikke faar Lov til vedblivende at figurere i Regnskab og Status som et — efter længere Tids Forløb ofte ganske imaginært — Aktiv, og i Overensstemmelse dermed har Udkastet fastsat en, som det synes, meget lempelig Pligt til dets Amortisation. Naar denne er fastsat først at skulle tage sin pligtmæssige Begyndelse fra det første Forretningsaars Udløb, er det sket under Hensyn til, at Stiftelses- og Indarbejdelsesomkostningerne, der paa Grund af de særlige Misbrug, som dermed kunne drives, under ingen Omstændigheder maa opføres som Aktiver, blive at belaste det første Aars Regnskab med deres fulde Beløb.

Af Regler i dette Kapitel, der særlig tage Sigte paa Aktieejernes (Tegnernes) Beskyttelse, kan først nævnes §§ 26—29, der om Forhøjelse af Aktiekapitalen ved Udstedelse af nye Aktier give Bestemmelser, der hvile paa de samme Principer som Stiftelsesreglerne, men ere noget modificerede i Udførelsen. Det er deri, med en Undtagelse for Forsikrings-selskabers Vedkommende, bestemt, at en Forhøjelse af Aktiekapitalen først kan finde Sted, efter at de ældre Aktier ere fuldt indbetalte. I øvrigt er der ligesom ved Stiftelsen, som almindelig Regel fordret Offentliggørelse af et Prospekt med hvad dertil hører, og derfra er alene opstillet en Undtagelse for det Tilfælde, at de ældre Aktieejere, der maa antages at kende Selskabets Forhold og derfor ikke at trænge til nogen særlig Beskyttelse, i saa Henseende, overtage samtlige nye Aktier. Der er derhos i alle Tilfælde paabudt behørig dokumenteret Anmeldelse til Aktieselskabsregisteret angaaende den stedfundne Forhøjelse.

Dernæst maa her mærkes Udkastets §§ 21 og 22, der begge indeholde Ordensregler til Betyggelse og Nytte for Aktieejerne. Afvigende fra det norske Udkasts § 32, 2det Stykke, er det deri bestemt, at Aktiebrevet, for saa vidt der i Vedtægterne er truffet Bestemmelser, der gøre Indskrænkning i Aktiens frie Omsættelighed osv., skal angive dette, en Forskrift, der tilsigter at skabe forøget Sikkerhed for Omsætningen af Aktier. En tilsvarende Bestemmelse om Kupons findes i § 21, sidste Stykke.

I lige høj Grad motiveret ved Hensynet til Aktieejerne og til Kreditorerne ere Reglerne i § 38 om pligtmæssig Henlæggelse til en Reservefond. Medens Aktieejernes Interesse deri er begrundet ved den Stabilitet, der derved skabes i Selskabets Forhold, idet Faren for en Panik og lignende Rystelser, som et pludselig indtrædende større Tab ellers vilde kunne indeholde, derved i betydelig Grad formindskes, er Kreditorernes Krav paa saadanne Henlæggelser navnlig begrundet deri, at Risikoen i Reglen stiger med Selskabets voksende Omsætning.

Angaaende Enkeltheder, navnlig Henlæggelsens Størrelse, henvises til Bemærkningerne nedenfor til § 38.

Kapitel III.

Selskabsmyndighederne.

For Oversigtens Skyld og for at undgaa en Række Gentagelser er her under den fælles Betegnelse »Selskabsmyndighederne« i et Kapitel sammendraget de til det norske Udkasts Kapitel V. og VI. svarende Bestemmelser, der for øvrigt ogsaa i Realiteten frembyde væsentlige Afvigelser fra det norske Udkast.